

РЕШЕНИЕ

№ 1077

гр. Пловдив, 16.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно наказателно дело № 20245330200782 по описа за 2024 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН**.

Образувано е по жалба от Г. Ж. А., ЕГН: *****, с адрес: ***, чрез адв. Д. Д.-А. **срещу** Наказателно постановление № 24-3389-000041/30.01.2024 г., издадено от К.В.Р. – ***, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя са наложени административно наказание „глоба“ в размер на **200 (двеста) лева** и административно наказание **лишаване от право да управлява МПС за 6 (шест) месеца** за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и за неправилно приложение на материалния закон при издаване на атакуваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателят твърди санкционната норма на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП да съдържа две форми на изпълнително деяние. Взема становище да са допуснати дефицити при описанието на деянието с характер на съществени процесуални нарушения. Твърди още вмененото му във вина деяние да не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна. Поддържа, че като ползвател на автомобила, с който е извършено нарушението, не е знаел и не е могъл да знае за факта на прекратената му регистрация. Моли наказателното постановление да бъде отменено. В условията на евентуалност претендира да е налице хипотеза на маловажен случай на административно нарушение. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява лично. Представява се от адв. Д. Д.-Асфора, която поддържа жалбата.

Въззиваемата страна в съпроводителното писмо на лист 2 от делото взема становище при издаването на наказателното постановление да не са допуснати съществени процесуални нарушения, фактичката обстановка да е правилно установена, а извършването на нарушението от страна на жалбоподателя и вината му счита за категорично доказани. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено. В съдебно заседание, редовно призована, въззиваемата страна не се явява и не се представлява.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от Г. Ж. А., спрямо когото са наложени административните наказания, следователно от лице с надлежна процесуална легитимация. Екземпляр от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 30.01.2024 г., установено от разписка за връчване на препис от НП, а жалбата е подадена чрез 06 РУ при ОД на МВР – Пловдив на 31.01.2024 г., поради което 14-дневният срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН е спазен, а жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено по следните съображения:

От **фактическа страна** съдът приема за установено следното:

Лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рама № *** бил собственост на търговско дружество „***“ ООД с ЕИК: ***. Жалбоподателят Г. Ж. А. бил управител и едноличен собственик на капитала на това дружество.

На 13.12.2023 г. упълномощеното от жалбоподателя лице А.Р. подало в сектор „Пътна полиция“ – Пловдив Заявление за първоначална регистрация с № *** от 13.12.2023 г. с искане за издаване на транзитни табели с регистрационен номер за процесния лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рама № ***. Въз основа на това заявление на същата дата – 13.12.2023 г., било издадено Разрешение за временно движение на МПС с № ***/13.12.2023 г. Срокът на валидност на това временно разрешение бил до 12.01.2024 г. За процесния лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ били издадени табели с транзитен регистрационен № ***.

Жалбоподателят А. бил наясно с крайната дата на срока на валидност на издаденото Разрешението за временно движение № *** от 13.12.2023 г. Въпреки това на 14.01.2024 г., когато този срок вече бил изтекъл, жалбоподателят А. привел в движение и управлявал лекия автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“, който бил с поставени табели с регистрационен № ***. Към този момент жалбоподателят бил забравил, че срокът на разрешението за временно движение бил изтекъл. Така около 15:35 часа на 14.01.2024 г. в гр. Пловдив жалб. А. управлявал процесния лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рег. № ***, като се движил по бул. „Източен“ в посока юг-север и достигайки до № 8, бил спрял за проверка от свид. К. И. Т.. Свидетелят Т. бил *** в *** и по това време изпълнявал служебните си задължения по контрол за спазване

на правилата за движение, назначен като *** в състав заедно със свид. М. И. И., също ***. В хода на проверката и от представените от водача документи двамата свидетели установили, че срокът на валидност на транзитната регистрация на управлявания от жалбоподателя автомобил бил изтекъл на 12.01.2024 г. Пред свид. Т. жалбоподателят А. не оспорил тази констатация на контролните органи, като обяснил, че бил забравил за изтичането на срока на регистрацията.

На място свид. Т. съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 1146003 от 14.01.2024 г. срещу жалбоподателя А., в негово присъствие и в присъствието на свид. М. И. И.. Препис от акта бил връчен на жалбоподателя срещу разписка.

Въз основа на така съставения АУАН и на останалите материали по административнонаказателната преписка било издадено обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите К. И. Т. и М. И. И.. И за двамата свидетели се доказва да имат конкретен спомен от случая. Показанията на свид. Т. са източник на доказателствена информация за следните обстоятелства: мястото, където автомобилът е спрян за проверка и периода от време, изминал след изтичането на срока на валидност на транзитните номера на автомобила до момента на проверката – 2 дни. В показанията си свид. Т. възпроизвежда и част от съдържанието на разговора си с водача, касаеща обясненията, които последният е дал на място. Показанията на свид. М. И. кореспондират с тези на актосъставителя и така показанията на двамата свидетели служат за взаимната си проверка. Конкретно в показанията на свид. М. И. се съдържа доказателствена информация за първите две обстоятелства, за които се посочи, че се установяват и от показанията на свид. Т.. Показанията на свидетелите изцяло се ползват с доверие от съда, тъй като достоверността им се приема за доказана по делото не само посредством взаимната им съпоставка, но най-вече подлагайки ги на проверка със събраните писмени доказателства. И двамата свидетели са очевидци, като при разпитите си възпроизвеждат обстоятелства, които са възприели пряко и непосредствено. Както беше посочено, свидетелските показания са още взаимно кореспондиращи си и вътрешно непротиворечиви.

От справка от сектор „Пътна полиция“ – Пловдив за регистрация на МПС с рег. № *** (лист 15 от делото) се установява, че по подадено заявление за регистрация с № ***/13.12.2023 г. за процесния лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ е издадено Разрешение за временно движение на МПС № ***/13.12.2023 г., което е валидно до 12.01.2024 г., както и за същото МПС са

издадени транзитни табели с регистрационен номер ***.

От писмо с вх. № 19320/20.02.2024 г. (лист 10 от делото) и справка за регистрация на МПС с рег. № *** (лист 14 от делото) се изяснява, че след изтичането на срока по Разрешението за временно движение с №*** от 13.12.2023 г. следващото разрешение за движение на същия автомобил е издадено на дата 26.01.2024 г. със срок на валидност до 25.02.2024 г., като тогава в сектор „ПП“ – Пловдив са върнати табелите с рег. № *** и са издадени нови – с № ***.

От Заявление за първоначална регистрация № ***/13.12.2023 г. (лист 37 от делото) се установява, че със същото пред сектор „Пътна полиция“ – Пловдив е заявена услуга транзитна регистрация за процесното МПС „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рама № **, като е издадено разрешително за временно движение с № *** и табели с рег. № **.

От справка за собственост за МПС с рег. № ** (лист 16 от делото) се изяснява, че негов собственик е „**“ ООД с ЕИК: **.

От Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи се установява, че АУАН и НП са издадени от надлежно оправомощени лица, които са действали в рамките на своята материална и териториална компетентност.

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и представляващи основание за отмяна на НП. При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42, ал. 1 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка. В 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното наказателно постановление от материално и териториално компетентен орган. Налице е съответствие между установените факти и правни изводи в АУАН и в НП. Спазени са давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя А..

По делото не се оспорва приетата за установена от административнонаказващия орган фактическа обстановка. При самостоятелен прочит на събраните и проверени в хода на процеса доказателства съдът също намира, че фактите са правилно установени в АУАН и в наказателното постановление. От **обективна страна** се доказва на 14.01.2024 г. около 15:35 часа в гр. Пловдив, на бул. „Източен“ № 8 в посока юг-север жалбоподателят А. да е управлявал лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рег. № **. За това превозно средство от писмените доказателства се изяснява да е имало поставени транзитни табели с регистрационен номер, установено от справката на лист 15 от делото от сектор „Пътна полиция“ – Пловдив като орган по регистрацията. Самият регистрационен номер с оглед

това си съдържание като комбинация от цифри и буква отговаря на именно на транзитен номер съгласно чл. 29, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45/24.03.2000 г.).

Правната уредба на дейността по издаване на транзитни табели с регистрационен номер се съдържа в чл. 27 и чл. 29 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредбата за всеки комплект транзитни табели с регистрационен номер органът по регистрацията издава разрешение за временно движение. Освен това транзитните табели с регистрационен номер имат и срок на валидност – така чл. 27, ал. 4, изр. 2-ро от Наредбата. В настоящия случай от писмените доказателства се установява, че за процесния лек автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рег. № *** има издадено разрешение за временно движение, което е с № *** от дата 13.12.2023 г. От справката в базата данни на сектор „Пътна полиция“ – Пловдив на лист 15 от делото се изяснява и че срокът на валидност на издадените за процесния автомобил транзитни табели с рег. № *** е до 12.01.2024 г. След изтичането на този срок следващото издадено разрешение за временно движение на същия автомобил е от дата 26.01.2024 г., установено от справката на лист 14 от делото, като тогава е издаден нов транзитен регистрационен № ***. От своя страна процесното деяние е от дата 14.01.2024 г., която обективно попада след изтичането на срока на валидност на транзитните табели с рег. № ***, но преди да са били издадени новите транзитни табели с № ***. Следователно към датата на извършване на деянието – 14.01.2024 г., управляваният от жалбоподателя лек автомобил не е бил регистриран и не е имал издадено надлежно административно разрешение да участва в пътното движение.

Съдът намира, че така установените факти правилно са подведени от наказващия орган под състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В тази връзка в съдебната практика на касационната инстанция вече е изследван въпросът дали деяние като процесното, при което се управлява МПС след изтичането на срока на валидност на издадените транзитни табели с регистрационен номер, осъществява състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно Решение № 1138 от 07.06.2021 г. по к.а.н.д. № 870/2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив:

„не могат да бъдат споделени възраженията на касатора, че деянието му е несъставомерно, тъй като не попада в нито една от хипотезите на чл.140, ал.1 от ЗДвП. В случая отговорността на нарушителя е ангажирана именно за управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. По аргумент от чл. 27 от Наредбата, издаването на транзитни регистрационни табели цели снабдяването с разрешение за временно движение, който режим се явява различен от режима на временната или постоянна регистрация на МПС. Хипотезите, при които се издават този

вид табели, са изрично и изчерпателно изброени. При липсата на регистрация в страната към момента на издаване на транзитните номера, за процесния автомобил се явява приложима ал. 1, т. 1 от правната норма, чийто смисъл разкрива привременен характер на транзитните номера с цел да се допусне придвижването на нерегистрираното превозно средство за срока на валидността им. След като в случая транзитните табели с регистрационен номер на процесния автомобил са били с изтекъл срок на валидност, то очевидно оспорващият е осъществил състав на вмененото му административно нарушение, за което законосъобразно са му наложени и предвидените в закона по вид и размер административни наказания“.

Изложените съображения от касационния съд изцяло се споделят и от настоящия състав. Хипотезата на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДВП включва управление на МПС, което не е регистрирано. Без значение е дали се касае за липсваща първоначална регистрация или за прекратена такава. В случай че автомобилът е бил регистриран, деянието ще е съставомерно и независимо от това дали регистрацията е била постоянна или временна, респ. на какво основание е прекратена. Издаването на транзитни табели с регистрационен номер представлява различен режим на снабдяване на превозното средство с необходимото му административно разрешение да участва в пътното движение. Систематически тази дейност на органа по регистрация е уредена в глава трета от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., озаглавена „Вид на регистрацията и табели с регистрационни номера“. Следователно издаването на транзитен регистрационен номер също представлява властническа дейност на компетентен орган на държавно управление, която има за последица административно разрешаване на движението на превозното средство на територията на страната. В случая това разрешение има само временен характер, поради което правилно в наказателното постановление е прието, че след изтичането на срока на валидност на транзитните регистрационни номера процесният автомобил не е бил регистриран.

Изпълнителното деяние е осъществено чрез действие и представлява поведението на жалбоподателя А. по привеждане в движение и придвижването по пътищата, отворени за обществено ползване, с лекия автомобил „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рег. № *** при условията на изтекъл срок на валидност на издадените му транзитни регистрационни номера, т.е. в момент, когато МПС не е било регистрирано. Нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДВП е формално и от обективна страна е било довършено с факта на осъществяване на изпълнителното му деяние, без необходимост от настъпването на определени вредоносни последици в причинна връзка с деянието.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че не са допуснати процесуални пороци по чл. 57, ал. 1, т. 5 и чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН при описанието на нарушението. Прегледът на съдебната практика по приложението на разпоредбата показва, че при издаването на наказателни

постановления за такъв вид нарушения често са допускани съществени дефицити в описателната част поради непосочване на датата на прекратяване на регистрацията на превозното средство. Такъв недостатък не е допуснат при описанието на нарушението в обжалваното наказателно постановление. В него ясно са посочени датата, на която регистрацията е прекратена – 12.01.2024 г., и датата, когато е извършено управлението на автомобила – 14.01.2024 г. Така двете дати като елемент от обективната страна на състава на нарушението изначално са предявени на жалбоподателя и те могат да бъдат съпоставени, с което правото му на защита е охранено в пълнота. Съгласно Решение № 4845 от 31.05.2024 г. по к.а.н.д. № 455/2024 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив:

„Достатъчно за ненарушаване правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице би било посочването и само на датата, на която е издадено разрешението за временно движение или дата на която е изтекло разрешението за временно движение“.

В настоящия случай това изискване е изпълнено, поради което съдът приема, че описанието на деянието е пълно, изчерпателно и редовно, като не е допуснато процесуално нарушение. В същото решение на касационната инстанция е изяснено и че при изтичане срока на валидност на транзитни табели с регистрационен номер, издадени по реда на чл. 27, ал. 1, т. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., същите не могат да се използват и с оглед на определението за „регистрация“ в § 6, т. 18а от ЗДвП следва, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред. В този смисъл с израза „прекратена регистрация“ в АУАН и в наказателното постановление се има предвид изтичането на срока на валидност на транзитните табели с регистрационен номер, след който момент превозното средство престава да отговаря на изискването да бъде регистрирано.

От **субективна страна** нарушението е извършено виновно и при форма на вината непредпазливост. От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на извършване на деянието жалбоподателят е бил забравил за изтичането на срока на издаденото разрешение за временно движение. Фактът на забравянето от дееца на това обстоятелство е годен да изключи умишлените форми на вината, но не и непредпазливостта под формата на проявена небрежност. В случая жалбоподателят е могъл и е бил длъжен да предвиди, че управлява автомобил, който не е надлежно регистриран, тъй като е знаел за срока на издаденото разрешение за временно движение. В тази връзка оборено е възражението по жалбата за изначално незнание от страна на жалбоподателя за обстоятелството, че е при издаването на табелите с транзитния регистрационен номер е определен и срок на тяхната валидност. В писменото си обяснение, приложено по преписката, чието авторство не е оспорено по делото, жалбоподателят изрично признава, че умишлено не е поискал постоянна регистрация (по смисъла на чл. 22, т. 1 от Наредба № I-45/24.03.2000 г.) на автомобила, тъй като намерението му е да го продаде, както и че е забравил за изтеклия срок на издаденото му временно

разрешение. Изцяло в този смисъл са и показанията на свид. Т., получили вяра от съда. Относно обясненията на място на жалбоподателя свидетелят заявява: „*Като обяснения посочи, че е забравил срока*“. Следователно жалбоподателят не е твърдял да не е знаел за определения краен срок на разрешението за временно движение, а само да е забравил за изтичането му. Забравянето предполага на първо място лицето да е формирало познание за обстоятелство, което твърди, че вече не помни.

В случая жалбоподателят А. освен водач е и лицето, представляващо собственика на автомобила, установено при справка в търговския регистър по партидата на „***“ ООД, ЕИК: ***, поради което е неоправдано да очаква да бъде уведомяван от някое трето лице за изтеклия срок към момента, когато е предприел управлението.

Съгласно чл. 29, ал. 4 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. в крайната дясна част на издадените табели с транзитен номер се обозначават месецът и годината на валидност на червен фон. По делото не се сочат възражения това изискване да не е било изпълнено. Следователно жалбоподателят обективно е могъл да формира познание за срока на валидност и по този начин. Срокът е посочен и в самото разрешение за временно движение - така чл. 27, ал. 4 от Наредба № I-45/24.03.2000 г.

Досежно субективната страна на нарушението в съдебната практика последователно е изяснено, че всеки водач, пристъпвайки към управление на моторно превозно средство, собствено или чуждо, е длъжен първо да се увери, че то е годно за управление, включително че е регистрирано - така *Решение № 4534 от 21.05.2024 г. по к.а.н.д. № 403/2024 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив*. Това задължение следва от самото качество на лицето като водач и не е поставено в зависимост от въпроса за собствеността на автомобила.

Липсва и допуснато нарушение на процедурата поради неизпращане на уведомление до жалбоподателя за изтичането на срока на валидност на транзитните регистрационни табели и на разрешението за временно движение. Процесната хипотеза стои извън приложното поле на Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. по тълк. дело № 3/2022 г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС. Действащата нормативна уредба не предвижда уведомително задължение за органа по регистрация в случай като настоящи за разлика от хипотезата по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. В съдебната практика на касационната инстанция последователно е изяснено, че извън случаите, когато това е изрично предвидено, уведомяване на собственика не се дължи и това не е необходим елемент, за да се приеме, че прекратяването на регистрацията е породило правно действие. В този смисъл са: *Решение № 1543 от 28.09.2023 г. по к.а.н.д. № 1966/2023 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив*; *Решение № 1760 от 19.10.2023 г. по к.а.н.д. № 1657/2023 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив*. Така мотивиран, съдът приема, че уведомяване на собственика не е било дължимо и процесуално нарушение не е допуснато.

Деянието, извършено при непредпазливост, също е съставомерно съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗАНН.

За така осъщественото нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП са предвидени административно наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца и административно наказание „глоба“ от 200 до 500 лева. Правилно е определена приложимата санкционна норма, доколкото жалбоподателят е управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. И двете наказания са наложени в предвидения в закона минимален размер, който според настоящия състав е съобразен и кореспондира с обществената опасност на деянието и на дееца, поради което наказанията са справедливи по размер и съответни на извършеното нарушение. Същевременно настоящото съдебно производство е образувано по жалба на санкционираното лице, поради което положението му не може да се отегчава със съдебното решение. Законосъобразно наказващият орган е наложил освен имущественото наказание „глоба“ и кумулативно предвиденото наказание „лишаване от права“. В случая се установява, че жалбоподателят А. е придобил правото, от чието упражняване е лишен с наказателното постановление – да управлява моторно превозно средство, независимо че няма издадено СУМПС от компетентните органи в Република България. Това е така, доколкото жалбоподателят притежава СУМПС, издадено в Република Румъния, което е и изрично описано в АУАН и в наказателното постановление, а по делото не се оспорва. В разписката към НП е удостоверено, че при връчването му жалбоподателят А. е предал СУМПС с № ***, което отново е доказателство, че той притежава издаден такъв документ. При изпълнение на наказанието „лишаване от право“ след влизане в сила на наказателното постановление следва да се зачете времето, през което жалбоподателят е бил лишен от възможност да упражнява това си право.

По възражението за маловажност на случая съдът намира същото за неоснователно. В случая за смекчаващи отговорността обстоятелства се приемат краткият период от само 2 дни, изминал след изтичането на срока на издаденото разрешение за временно движение /на 12.01.2024 г./ до датата на деянието, както и че нарушението не е извършено умишлено, а при проявена непредпазливост от водача. Сходен казус е разгледан в *Решение № 1138 от 07.06.2021 г. по к.а.н.д. № 870/2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив*, където нарушението е извършено след същия по продължителност срок от 2 дни, считано от изтичането на валидността на издадените транзитни табели. В цитираното решение съдът е изяснил, че преценката за маловажност по чл. 28 от ЗАНН е всякога комплексна и следва да се извършва при съобразяване не само на отделно смекчаващо или отегчаващо обстоятелство, а при отчитане на цялостното им значение. Така в решението е прието:

„Обстоятелството, че деянието е извършено два дни след изтичане срок на валидност на транзитните табели с регистрационен номер не е

достатъчно да разкрие по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид.“

За този извод е отчетено, че не е установена уважителна причина за предприемане управлението на автомобила в условията на липсваща надлежна регистрация. Съобразени са и данните относно дисциплината на водача. Прилагайки същите критерии и към настоящия казус, съдът намира, че в процесния случай отново не се доказва управлението на автомобила от страна на жалбоподателя А. да е с цел изпълнение на някаква спешна, неотложна дейност или по друга извинителна причина. От справката за нарушител/водач се установяват и немалко на брой предходни нарушения на правилата за движение от страна на жалбоподателя като водач на МПС, като по-голямата част от тях са установени и санкционирани с влезли в сила фишове. Обществената опасност на извършеното не е явно малозначителна и тъй като управлението на нерегистрираното МПС не е осъществено в извънградска зона или друг участък с нисък интензитет на движението, където защитаваните обществени отношения да са изложени на риск в по-занижена степен, а вместо това движението е осъществено по голям булевард в гр. Пловдив и в светлата част на денонощието.

Накрая, към момента на постановяване на съдебното решение разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП е действащо право и тя предвижда забрана за приложение на института по чл. 28 от ЗАНН за административни нарушения по ЗДвП. Преценени всички тези обстоятелства в своята съвкупност, според настоящия състав определят извод, че процесното деяние на жалбоподателя не е маловажен случай. Действително по делото се установяват и смекчаващи отговорността обстоятелства, но тяхното значение не е игнорирано, като те са послужили за определяне и на двете кумулативно следващи се наказания на дееца в минималния им възможен размер.

По тези съображения съдът намира жалбата за неоснователна, а атакуваното наказателното постановление за законосъобразно, правилно и обосновано, поради което то трябва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и неоснователността на жалбата право на разноски би имала единствено въззиваемата страна, която обаче не е поискала овъзмездяване на сторени разноски в процеса, нито е доказала извършването на такива. Следователно разноски не следва да се присъждат в полза на никоя от страните по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. с ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 24-3389-000041 от 30.01.2024 г., издадено от К.В.Р. – ***, с което на Г. Ж. А., ЕГН: *****, с адрес: *** на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени

административно наказание „глоба“ в размер на **200 (двеста) лева** и административно наказание **лишаване от право да управлява МПС за 6 (шест) месеца** за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е постановено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____